

være tidssvarende. Man negter Øvelseslæner til Fregatten „Sjælland“, hvoraf Følgen vil være den, at Mandstabet, som sendes ud, ikke faar Øvelse i Brug af de Kanoner, som det skal anvende, naar det i Tilfælde af Krig skal sendes ud. Man negter ligeledes en Forskning med Udslydningsapparater af Whiteheadste Torpedover til Pantserbatteriet „Helgoland“, uagtet en saadan Forskning maa betragtes som Noget, der nødvendig bør være tilstede ved et saadant Skib. Alle disse efter min Opfattelse nødvendige og paatrængende Foranstaltninger til Søflaademateriellets Udvikling negter man, og negter dem en bloc, alle 20 kun af den Grund: Nu ville vi alle spare; men jeg ser ikke, at Grunden kan søges hverken i finansielle eller i saglige Hensyn. Der er ingen af de Herrer i Flertallet, som har anført nogen som helst saglig Grund for at negte de enkelte Bevillinger, og finansielle Grunde kan der dog ikke være, al den Stund, der er sørget for, at Overskudet paa Finantsloven bliver saa væsentlig forøget, som det bliver. Efter min Opfattelse kan der derfor ikke være andre Grunde end rent politiske, og jeg anser politiske Grunde anvendte paa dette Omraade for at være overordentlig uheldige; thi i Tilfælde af Krig nytter det virkelig ikke, at man bagefter kan kæbles om, hos hvem Skylden har ligget, om den har ligget hos det ene politiske Parti eller hos det andet, hos den ene Faktor eller hos den anden af de Myndigheder, som have Endflydelse derpaa. Nei, i Tilfælde af Krig er Forholdet virkelig det, at naar Forsvaret ikke er istand, gaar det lige meget ud over Alle, enten man hører til det ene eller andet Parti. Jeg kan derfor ikke andet end beklage de Negtelser, som det ærede Flertal her har stillet op. Der er jo bebudet af den ærede Ordfører, at der maatte kunde være Tale om nogle Forøgelser for Krigs- eller Marineministeriets Vedkommende paa § 26; men jeg synes, at de Tal, som han saaledes en passant næviede, indskrænkede sig til at være nogle saa Tusinder eller saadant Noget, og naar det kun er saadanne Smaating, vil der i alle Tilfælde ikke der- ved kunne vindes Noget af virkelig væsentlig Nytte.

Marineministeren (Navn): Med Hensyn til Vædringsforslagene paa § 23 kan jeg begynde med at takke det ærede Udvalg, fordi det har tiltraadt mit Vædringsforslag om en Forøgelse af Beløbet til Understøttelses- kassen. Vædringsforslaget under Nr. 221 gaar ud paa en Medsættelse af den begjærede Sum til Reservelæger. Der vil ikke i og

for sig være Noget i Veien for at gaa ind derpaa, men jeg vil dog bemærke, at det er muligt, at denne Sag om Reservelægerne ikke er særdigt dermed, men at jeg kommer til at forhandle med det ærede Udvalg om den ind- den 3die Behandling, idet det jo er nødvendigt at faae Læger ombord paa Skibene, og man ingen Midler har til at tage dem med Magt, saa at man maa indrette det saaledes for dem, at de ville gaa ind derpaa. — Det har gjort mig meget ondt, at Udvalgets Flertal ikke har villet tiltræde Vædringsfor- slaget om Tjenestetids- og Hæderstegnstil- læget. Det vides maaste af ærede Medlem- mer, at en Del af Arbejderne, de mere aris- tokratiske Arbejdere paa Værftet, fra gammel Tid af have faaet et Hæderstegn efter 25 Aars tro Tjeneste, og at der dermed er for- bundet en ubetydelig aarlig Indtægt af 20 Kr. Det er altsaa i Virkeligheden Hæders- tegnet, der er det principale, da Tillæget er saa overordentlig lille. Nu kan jeg ikke se nogen Grund til, at ikke enhver Arbejder paa Værftet, som har tjent tro og godt i 25 Aar, ogsaa skal kunne aspirere til dette Hæderstegn, og det er det, som søges opnaaet ved dette Vædringsforslag, idet nemlig, naar han faaer Hæderstegnet, det ogsaa vilde være rigtig, at han fik det aarlige Tillæg. Det er jo egentlig det, der her er Tale om, at Rigsdagen skulde bevilge. Da nu den hele Sum beløber sig til en 1,000 Kr. om Aaret, havde jeg haabet, at det samlede Ud- valg vilde være gaaet ind paa dette For- slag. Vædringsforslaget under Nr. 223, hvorved Udvalgets Flertal vil negte en lille Forøgelse til Lønningemesteren, gjør det mig ligeledes ondt er bleven stillet. Jeg tror ikke egentlig, man kan sige, at det er et af de Spørgsmaal, som bør afgjøres ved Lønningens Lovene, og det er aldeles tydeligt, at denne Mands Stilling er bleven væsent- lig forandret, siden hans Løn blev sat, uden at denne Løn kan siges at være for høi.

Jeg kommer dernæst til de Vædrings- forslag, som angaa Vedligeholdelsen af Fla- den og Værftet. Der udtalte Udvalgets ærede Ordfører, at Udvalgets Flertal havde villet, at Bevillingerne burde holdes nede til det Samme, som de vare Aaret i Forveien. Det forekommer mig, at det er dog en ikke ganste korrekt Stilling. I det Tilfælde at der gives fuldstændig fyldestgjørende Grunde for, at det et Aar er nødvendigt at bruge noget Mere, er det dog besynderligt at ville absolut holde sig til, hvad der er brugt Aaret i Forveien. Nu vil vist Udvalget er- kjende, at af de Punkter, som der ikke er rørt ved, er der Intet, hvorpaa der kan ske Medsættelser. Men nu er der to Foran-